

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU EUROPSKE KONVENCIJE O NAKNADI ŠTETE ŽRTVAMA KAZNENIH DJELA NASILJA

I. USTAVNA OSNOVA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Europske konvencije o naknadi štete žrtvama kaznenih djela nasilja sadržana je u članku 139. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine», broj 41/2001- pročišćeni tekst i 55/2001-ispravak).

II. OCJENA STANJA, CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI I OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Europska konvencija o naknadi štete žrtvama kaznenih djela nasilja (dalje u tekstu: Europska konvencija) sastavljena je dana 24. studenog 1983. godine u Strasbourgu (ETS br. 116), a stupila je na snagu dana 01. veljače 1988. godine. Konvenciju je do sada potpisalo 30 država, a ratificiralo 21 država, te je Europska konvencija i stupila na snagu u odnosu na 21 državu. Do sada su Europsku konvenciju ratificirale države: Albanija, Austrija, Azerbajdžan, Belgija, Cipar, Bosna i Hercegovina, Češka Republika, Danska, Estonija, Finska, Francuska, Njemačka, Luxembourg, Nizozemska, Norveška, Portugal, Rumunjska, Španjolska, Švedska, Švicarska, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske, u odnosu na koje je ista i stupila na snagu.

Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj dana 31. ožujka 2005. godine donijela Odluku o pokretanju postupka za potpisivanje Europske konvencije o naknadi štete žrtvama kaznenih djela nasilja.

U ime Republike Hrvatske, Europsku konvenciju je dana 7. travnja 2005. godine u Helsinkiju, potpisala gđa. Vesna Škare Ožbolt, tadašnja ministrica pravosuđa.

Ovim Zakonom potvrđuje se Europska konvencija, kako bi njezine odredbe u smislu članka 140. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine», broj 41/01– pročišćeni tekst i 55/01 - ispravak) postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Svrha Europske konvencije, kako je navedena u njezinoj preambuli, jest stvaranje okvira kako bi se na odgovarajući način riješio položaj žrtava kaznenih djela nasilja počinjenih s namjerom, koje su pretrpjele tjelesne ozljede ili narušenje zdravlja, te uzdržanih članova obitelji osoba koje su umrle od posljedica takvih kaznenih djela, u razvijanju sustava za naknadu štete tim žrtvama od strane države na čijem su području takva kaznena djela počinjena, osobito ako počinitelj nije otkriven ili ako nema sredstava, kao i uvođenje najnužnijih odredbi koje reguliraju ovo područje.

Europska konvencija sadrži odredbe kojima se uređuju temeljna načela koja se odnose na isplatu naknade štete žrtvama kaznenih djela nasilja, kojima se određuje što naknada štete obuhvaća, u kojim se slučajevima naknada štete može odbiti ili umanjiti, zatim odredbe o međunarodnoj suradnji, te završne odredbe koje propisuju stupanje na snagu Europske Konvencije, odredbe o ratifikaciji i pristupanju, izjavljivanju rezervi, te o otkazu.

U odnosu na hrvatsko zakonodavstvo potvrđivanje Europske Konvencije zahtijeva donošenje novog Zakona, kojim će se urediti pitanje naknade štete žrtvama kaznenih djela nasilja. Ministarstvo pravosuđa je u Nacionalnom programu Republike Hrvatske za pristupanje Europskoj uniji za 2008. godinu predvidjelo kao mjeru donošenje Zakona o naknadi štete žrtvama kaznenih djela, a što proizlazi iz pregovaračkog stajališta poglavlja 24. „Pravda, sloboda i sigurnost“. Temelj za donošenje Zakona o naknadi štete žrtvama kaznenih djela nasilja je Direktiva Vijeća 2004/80/EZ od 29. 04 2004. koja se odnosi na naknadu žrtvama kaznenih dijela. Ministrica pravosuđa u 2007. godini donijela je Odluku o osnivanju Radne skupine za donošenje Zakona o naknadi štete žrtvama kaznenih djela nasilja. Radna skupina započela je s radom na izradi prijedloga navedenog Zakona.

Republika Hrvatska će prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, dati izjavu sukladno članku 12. Europske konvencije, kojom se kao središnje tijelo za zaprimanje zahtjeva za pomoć u vezi s pitanjima obuhvaćenim Europskom konvencijom određuje Ministarstvo pravosuđa Republike Hrvatske.

Potvrđivanjem Europske konvencije, Republika Hrvatska pridružit će se krugu država koje u okviru svog zakonodavstva nastoje provoditi navedenu svrhu Europske Konvencije u cilju zaštite položaja žrtava kaznenih djela nasilja počinjenih s namjerom.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU OVOGA ZAKONA

Provedba ovog Zakona, sama po sebi, neće zahtijevati osiguranje dodatnih financijskih sredstava iz Državnog proračuna Republike Hrvatske za naknadu štete žrtvama kaznenih djela nasilja. No, za provedbu Europske konvencije nužno je donijeti poseban Zakon o naknadi štete žrtvama kaznenih djela nasilja. Donošenjem Zakona o naknadi štete žrtvama kaznenih djela nasilja i provedbom istog biti će potrebno osigurati financijska sredstva iz Državnog proračuna RH, a koja će se, sukladno zakonu, predvidjeti u postupku donošenja navedenog Zakona.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovog Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskog sabora („Narodne novine“ broj 6/02 - pročišćeni tekst broj 41/02, 91/03, 58/04 i 39/08) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, s obzirom na razloge navedene u točki II. Prijedloga zakona, činjenicu da je Europska konvencija jedan od značajnih mehanizama za ostvarivanje suradnje između država u zaštiti položaja žrtava kaznenih djela nasilja, počinjenih s namjerom, te u razvijanju djelotvornog sustava za naknadu štete tim žrtvama od strane države na čijem su području takva kaznena djela počinjena, a posebno vodeći računa o podršci i nastojanjima koje je

Republika Hrvatska iskazala na međunarodnoj razini, kako bi i sama pridonijela u poboljšanju položaja žrtava kaznenih djela nasilja na međunarodnoj razini, ali i u okviru vlastitog zakonodavstva, potrebno je što žurnije ispuniti sve potrebne pretpostavke za stupanje Europske konvencije na snagu i u odnosu na Republiku Hrvatsku.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj prijedlog Zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

V. KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU EUROPSKE KONVENCIJE O NAKNADI ŠTETE ŽRTVAMA KAZNENIH DJELA NASILJA

Na temelju članka 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96), a polazeći od članka 139. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 41/01-pročišćeni tekst i 55/01-ispravak), predlaže se pokretanje postupka donošenja Zakona o potvrđivanju Europske konvencije, po hitnom postupku.

Konačni prijedlog Zakona o potvrđivanju Europske konvencije za naknadu štete žrtvama kaznenih djela nasilja, glasi:

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
EUROPSKE KONVENCIJE O NAKNADI ŠTETE ŽRTVAMA
KAZNENIH DJELA NASILJA**

Članak 1.

Potvrđuje se Europska konvencija o naknadi štete žrtvama kaznenih djela nasilja, sastavljena u Strasbourgu, dana 24. studenog 1983. godine, u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku, koju je Republika Hrvatska potpisala u Helsinkiu, dana 07. travnja 2005. godine.

Članak 2.

Tekst Europske konvencije iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik, glasi:

**EUROPSKA KONVENCIJA O NAKNADI ŠTETE ŽRTVAMA KAZNENIH
DJELA NASILJA**

Države članice Vijeća Europe, potpisnice ove Konvencije,

s obzirom na to da je cilj Vijeća Europe postići veće jedinstvo između svojih članica;

s obzirom na to da je iz razloga pravičnosti i društvene solidarnosti potrebno riješiti položaj žrtava zločina nasilja počinjenih s namjerom, koje su pretrpjele tjelesne ozljede ili narušenje zdravlja, te uzdržavanih članova obitelji osoba koje su umrle od posljedica takvih kaznenih djela;

s obzirom na to da je potrebno uvesti ili razviti sustave za naknadu štete tim žrtvama od strane države na čijem su državnom području takva kaznena djela počinjena, osobito ako počinitelj nije otkriven ili ako nema sredstava;

s obzirom na to da je na tom području potrebno uvesti najnužnije odredbe koje reguliraju ovo područje;

uzimajući u obzir Rezoluciju (77) 27 Odbora ministara Vijeća Europe o naknadi štete žrtvama zločina,

sporazumjele su se kako slijedi:

Dio I. – Temeljna načela**Članak 1.**

Stranke se obvezuju poduzeti korake potrebne za primjenu načela iz dijela I. ove Konvencije.

Članak 2.

1. Kad naknada štete nije u potpunosti raspoloživa iz drugih izvora, država će dati doprinos kako bi nadoknadila štetu:
 - a. onima koji su pretrpjeli teške tjelesne ozljede ili narušenje zdravlja kao izravnu posljedicu zločina nasilja počinjenog s namjerom;
 - b. uzdržavanim članovima obitelji osoba koje su umrle od posljedica takvog kaznenog djela.
2. Šteta se u naprijed navedenim slučajevima naknađuje čak i kad se počinitelj ne može kazneno progoniti ili kazniti.

Članak 3.

Naknadu štete isplaćuje država na čijem je državnom području kazneno djelo počinjeno:

- a. državljanima država stranaka ove Konvencije;
- b. državljanima svih država članica Vijeća Europe koji imaju prebivalište u državi na čijem je državnom području kazneno djelo počinjeno.

Članak 4.

Ovisno o slučaju o kojemu je riječ, naknada štete obuhvaća barem sljedeće: izgubljenu zaradu, troškove liječenja i bolničke troškove te pogrebne troškove, a u odnosu na uzdržavane članove obitelji, gubitak uzdržavanja.

Članak 5.

Ako to bude potrebno, u sustavu se naknade štete može, za bilo koji ili sve elemente naknade štete, utvrditi gornja granica iznad koje, i najniži prag ispod kojeg se ta šteta neće naknađivati.

Članak 6.

U sustavu se naknade štete može navesti rok za podnošenje bilo kojeg zahtjeva za naknadu štete.

Članak 7.

Naknada štete može se umanjiti ili odbiti zbog financijske situacije podnositelja zahtjeva.

Članak 8.

1. Naknada štete može se umanjiti ili odbiti zbog ponašanja žrtve ili podnositelja zahtjeva prije, tijekom ili nakon kaznenoga djela, ili u vezi s ozljedom ili smrću.
2. Naknada štete može se umanjiti ili odbiti i zbog uključenosti žrtve ili podnositelja zahtjeva u organizirani kriminal odnosno zbog njegovoga članstva u organizaciji koja se bavi zločinima nasilja.
3. Naknada štete može se smanjiti ili odbiti i u slučaju kad bi potpuna ili djelomična naknada bila protivna smislu za pravdu ili javnom poretku (*ordre public*).

Članak 9.

U cilju izbjegavanja dvostruke naknade štete, država ili nadležno tijelo mogu od dodijeljene naknade oduzeti, ili od osobe kojoj je šteta naknađena tražiti povrat bilo kojeg iznosa novca primljenog na ime ozljede ili smrti, od počinitelja, socijalnog osiguranja ili osiguranja, odnosno koji dolazi iz bilo kojeg drugog izvora.

Članak 10.

Na državu ili nadležno tijelo mogu prijeći prava osobe kojoj je šteta naknađena, za iznos isplaćene naknade štete.

Članak 11.

Svaka će stranka poduzeti odgovarajuće korake kako bi osigurala da mogućim podnositeljima zahtjeva budu na raspolaganju informacije o sustavu.

Dio II. – Međunarodna suradnja**Članak 12.**

Podložno primjeni dvostranih ili mnogostranih ugovora o uzajamnoj pomoći sklopljenih između država ugovornica, nadležna će tijela svake stranke, na zahtjev odgovarajućih tijela bilo koje druge stranke, pružiti najveću moguću pomoć u vezi s pitanjima obuhvaćenim ovom Konvencijom. U tu će svrhu svaka država ugovornica odrediti središnje tijelo koje će zaprimati zahtjeve za takvom pomoći i postupati po njima, te će o tome izvijestiti glavnoga tajnika Vijeća Europe prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu.

Članak 13.

1. O primjeni ove Konvencije obavještavat će se Europski odbor za pitanja kriminala (CDPC) Vijeća Europe.
2. U tu će svrhu svaka stranka glavnom tajniku Vijeća Europe dostaviti sve odnosne informacije o odredbama svojih zakona i propisa koje se tiču pitanja obuhvaćenih ovom Konvencijom.

Dio III. – Završne odredbe**Članak 14.**

Ova je Konvencija otvorena za potpisivanje državama članicama Vijeća Europe. Ona podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju. Isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju polažu se kod glavnog tajnika Vijeća Europe.

Članak 15.

1. Ova Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon proteka razdoblja od tri mjeseca od datuma kad su tri države članice Vijeća Europe izrazile svoj pristanak biti vezane Konvencijom u skladu s odredbama članka 14.
2. Za svaku državu članicu koja naknadno izrazi svoj pristanak biti njome vezana, Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma polaganja isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju.

Članak 16.

1. Nakon stupanja ove Konvencije na snagu, Odbor ministara Vijeća Europe može, odlukom koju donese većinom predviđenom u članku 20.d. Statuta Vijeća Europe i uz jednoglasnost predstavnika država ugovornica koje imaju pravo zasjedati u Odboru, pozvati svaku državu koja nije članica Vijeća Europe da pristupi ovoj Konvenciji.
2. Za svaku državu koja pristupa, Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma polaganja isprave o pristupu kod glavnog tajnika Vijeća Europe.

Članak 17.

1. Svaka država može, u vrijeme potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, odrediti područje ili područja na koja će se ova Konvencija primjenjivati.

2. Svaka država može, kasnije u svako doba, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe, proširiti primjenu ove Konvencije na svako drugo područje navedeno u izjavi. U odnosu na to područje, Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma kad glavni tajnik primi takvu izjavu.
3. Svaka izjava dana prema prethodna dva stavka može se, u odnosu na svako područje određeno u takvoj izjavi, povući notifikacijom upućenom glavnom tajniku. Povlačenje stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od šest mjeseci od datuma kad glavni tajnik primi takvu notifikaciju.

Članak 18.

1. Svaka država može, u vrijeme potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, izjaviti kako stavlja jednu ili više rezervi.
2. Svaka država ugovornica koja je stavila rezervu prema prethodnome stavku takvu rezervu može potpuno ili djelomično povući notifikacijom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe. Povlačenje stupa na snagu od datuma kad glavni tajnik primi takvu notifikaciju.
3. Stranka koja je stavila rezervu u odnosu na neku od odredaba ove Konvencije ne može zahtijevati primjenu te odredbe od strane bilo koje druge stranke. Ipak, ako je njena rezerva djelomična ili uvjetna, ona može zahtijevati primjenu te odredbe u mjeri u kojoj ju je i sama prihvatila.

Članak 19.

1. Svaka stranka može u svako doba otkazati ovu Konvenciju notifikacijom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe.
2. Takav otkaz stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od šest mjeseci od datuma kad glavni tajnik primi takvu notifikaciju.

Članak 20.

Glavni tajnik Vijeća Europe obavijestit će države članice Vijeća i svaku državu koja pristupi ovoj Konvenciji o:

- a. svakom potpisivanju,
- b. polaganju svake isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu,
- c. svakom datumu stupanja ove Konvencije na snagu, u skladu s člancima 15., 16. i 17.,

- d. svakom drugom aktu, notifikaciji ili priopćenju koji se odnosi na ovu Konvenciju.

U potvrdu toga su potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Strasbourgu, ovog 24. studenoga 1983., na engleskom i francuskom, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom primjerku, koji će se položiti u arhive Vijeća Europe. Glavni tajnik Vijeća Europe dostavit će ovjerene preslike svakoj državi članici Vijeća Europe i svakoj državi pozvanoj da pristupi ovoj Konvenciji.

EUROPEAN CONVENTION ON THE COMPENSATION OF VICTIMS OF VIOLENT CRIMES

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Considering that for reasons of equity and social solidarity it is necessary to deal with the situation of victims of intentional crimes of violence who have suffered bodily injury or impairment of health and of dependants of persons who have died as a result of such crimes;

Considering that it is necessary to introduce or develop schemes for the compensation of these victims by the State in whose territory such crimes were committed, in particular when the offender has not been identified or is without resources;

Considering that it is necessary to establish minimum provisions in this field;

Having regard to Resolution (77) 27 of the Committee of Ministers of the Council of Europe on the compensation of victims of crime,

Have agreed as follows:

Part I – Basic principles

Article 1

The Parties undertake to take the necessary steps to give effect to the principles set out in Part I of this Convention.

Article 2

- 1 When compensation is not fully available from other sources the State shall contribute to compensate:
 - a those who have sustained serious bodily injury or impairment of health directly attributable to an intentional crime of violence;
 - b the dependants of persons who have died as a result of such crime.
- 2 Compensation shall be awarded in the above cases even if the offender cannot be prosecuted or punished.

Article 3

Compensation shall be paid by the State on whose territory the crime was committed:

- a to nationals of the States party to this Convention;
- b to nationals of all member States of the Council of Europe who are permanent residents in the State on whose territory the crime was committed.

Article 4

Compensation shall cover, according to the case under consideration, at least the following items: loss of earnings, medical and hospitalisation expenses and funeral expenses, and, as regards dependants, loss of maintenance.

Article 5

The compensation scheme may, if necessary, set for any or all elements of compensation an upper limit above which and a minimum threshold below which such compensation shall not be granted.

Article 6

The compensation scheme may specify a period within which any application for compensation must be made.

Article 7

Compensation may be reduced or refused on account of the applicant's financial situation.

Article 8

- 1 Compensation may be reduced or refused on account of the victim's or the applicant's conduct before, during or after the crime, or in relation to the injury or death.
- 2 Compensation may also be reduced or refused on account of the victim's or the applicant's involvement in organised crime or his membership of an organisation which engages in crimes of violence.
- 3 Compensation may also be reduced or refused if an award or a full award would be contrary to a sense of justice or to public policy (*ordre public*).

Article 9

With a view to avoiding double compensation, the State or the competent authority may deduct from the compensation awarded or reclaim from the person compensated any amount of money received, in consequence of the injury or death, from the offender, social security or insurance, or coming from any other source.

Article 10

The State or the competent authority may be subrogated to the rights of the person compensated for the amount of the compensation paid.

Article 11

Each Party shall take appropriate steps to ensure that information about the scheme is available to potential applicants.

Part II – International co-operation**Article 12**

Subject to the application of bilateral or multilateral agreements on mutual assistance concluded between Contracting States, the competent authorities of each Party shall, at the request of the appropriate authorities of any other Party, give the maximum possible assistance in connection with the matters covered by this Convention. To this end, each Contracting State shall designate a central authority to receive, and to take action on, requests for such assistance, and shall inform thereof the Secretary General of the Council of Europe when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 13

- 1 The European Committee on Crime Problems (CDPC) of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of the Convention.
- 2 To this end, each Party shall transmit to the Secretary General of the Council of Europe any relevant information about its legislative or regulatory provisions concerning the matters covered by the Convention.

Part III – Final clauses**Article 14**

This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe. It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 15

- 1 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which three member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of Article 14.
- 2 In respect of any member State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 16

- 1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any State not a member of the Council of Europe to accede to this Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee.
- 2 In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 17

- 1 Any State may at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
- 2 Any State may at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 18

- 1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it avails itself of one or more reservations.
- 2 Any Contracting State which has made a reservation under the preceding paragraph may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General.
- 3 A Party which has made a reservation in respect of a provision of this Convention may not claim the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

Article 19

- 1 Any Party may at any time denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such a denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 20

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to this Convention, of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 15, 16 and 17;
- d any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 24th day of November 1983, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to any State invited to accede to this Convention.

Članak 3.

Provedba ovog Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove pravosuđa.

Članak 4.

Na temelju članka 12. Europske konvencije iz članka 1. ovoga Zakona, Republika Hrvatska priopćit će, prilikom polaganja isprave o ratifikaciji, slijedeću izjavu:

IZJAVA

Sukladno članku 12. Konvencije Republika Hrvatska kao središnje tijelo za zaprimanje zahtjeva za uzajamnom pomoći u vezi s pitanjima obuhvaćenim Konvencijom određuje Ministarstvo pravosuđa Republike Hrvatske.

Članak 5.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Europska konvencija iz članka 1. ovoga Zakona, nije na snazi za Republiku Hrvatsku te će se podaci o njezinom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 6.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u «Narodnim novinama».

Klasa:
Ur.broj:
Zagreb,

Predsjednik Hrvatskoga sabora

Luka Bebić, v.r.

O B R A Z L O Ž E N J E

Člankom 1. ovog Zakona propisano je da se potvrđuje Europska konvencija o naknadi štete žrtvama kaznenih djela nasilja, sukladno odredbi članka 139. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine», broj 41/2001 – pročišćeni tekst, 51/2001-ispripravak) čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana Europskom konvencijom za naknadu štete žrtvama kaznenih djela nasilja, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i na međunarodnoj razini.

Članak 2. ovog Zakona sadrži tekst Europske konvencije o naknadi štete žrtvama kaznenih djela nasilja u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik.

Člankom 3. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Europske konvencije o naknadi štete žrtvama kaznenih djela nasilja utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove pravosuđa.

Člankom 4. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se sadržaj izjave koju će Republika Hrvatska priopćiti prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, a kojom se kao središnje tijelo sukladno članku 12. Europske konvencije određuje Ministarstvo pravosuđa Republike Hrvatske.

Člankom 5. utvrđeno je da na dan stupanja na snagu ovog Zakona Europska konvencija o naknadi štete žrtvama kaznenih djela nasilja nije na snazi za Republiku Hrvatsku, te će se podatak o njezinom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 6. određeno je stupanje na snagu Zakona o potvrđivanju Europske konvencije o naknadi štete žrtvama kaznenih djela nasilja.